

בְּדָלְכִי אֲכֹלָתֵינוּ

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עתות חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרכז הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרואה' 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגילון מופץ בכל בתים הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פנוי הלכה

ההכנה לימי הרין

Mahar"z בעז חיים ח"ג דף ל"ב ע"א
המשך משמשו שעבד

ועל בן ראי ונכון מנהג הקדושים לומד סlichot מרראש חדש אלול. ואעפ" שיש מקומות שנגנו לקום מהמשה עשר באלו, ואחרים נהגו לקום בעשרה ימי תשובה, המנהג הנכון הוא מרראש חדש אלול. וכן כתוב רבינו האי גאון בתשובה, כמו שהביא ממשמו מהר"י אבוחב בספר מנורת המאור. ודורי רשות אמרו, אני לדורי ודורי לי הראש תיבות אל"ל, ועל דרך שבוי אליו ואשובה אליכם. ו壽 Pi תיבות ד' יוד"ג, נגד ארבעים יוס. וכן אמר"ה שאג מי לא יראה ראשי תיבות אלול, ראש השנה, יום הכפורים, החושענה רבה, ואלו השלשים יום נתנו דמיון הבעל חבר, שנותנים לו המשך בעמוד הבא

בנתיבי החיבור

הרוב אליהו נהרי שליט"א מנהל התית

שפטים ושטרים תתקו לך בכל שעריך (ברברום טו. יט.)
מובא במדרשי הרבה על פסוק זה בזה"ל: זה שאמר הכתוב (משלי י, ז): לך אל נמלת עצל ראה דרכיה וחכם אשר אין לה קצין שטר ומשל תכין בקוץ לחמה אגרה בקצר מאכלה, מה ראה שלמה למלמד לעצל מן הנמלת, ובן אמר הנקלה הוא שלשה בתים יש לה, ואינה כונסת בעלון מפני הדלף, ולא בתקהון מפני הטינה, אלא באמצע, ואין תהה אלא ששחצרים, למה, שמי שאין לו גידים ועצמות אינה חיה אלא ששחצרם, ובכל מאכלה אינה אלא חטה ומחצה, והיא חולכת ומכנסת בקוץ כל מה שמעצאה, חטין ושערין וערדים.

אמר רבינו תנחותא וכל תהה אינה אלא חטה ומחצה, והוא כונסת את אלו, ולמה היא עוזה כן, שאמרה שמא גוזע עלי הקירוש ברוך הוא חיים ויהיה לי מוקן לאבל.
אמר רבינו שמען בן יוחאי מעשה היה ומצאו בבור שללה שלש מאות נור, מה שמכנסתמן הקוץ לחדר, לפיקח אמר שלמה לך אל נמלת עצל ראה דרכיה וחכם, אף אתם התקינו לכם מצאות מן הדולמים זהה לעולם הבא. ומהו ראה דרכיה וחכם, רבנן אמר ראה דרכ ארצ שיט בה שבורהת מן הנזול.

אמר רבינו שמען בון חלפתא מעשה בנמלת אחת שהפילה חטה אחת, והוא בלו באות מריחות בה, ולא היתה מתקנת נטלה אותה, באה אותה שהיתה שללה ונטלה אותה, ראה חכמה שיש בה. וכל השבח תה שישי בה שלא למדה מבירה, ולא שופט ולא שטר יש לה, שנאמר: אשר אין לה קצין שטר ומשל, אף אתם שמנתי لكم שופטים ושטרים על אחת בימה וכמה שתשטעו להן, חוו שפטים ושטרים תתקו לך בכל שעריך. עכ"ל.

חשיבות להציג את המעלות של כל היה ובריה לשם מה שעאה ה' ולהחדר ע"ז יראת שמים לילדיים שהוא מוסר השבל גדול. ובפרט שבין הדברים שרובם מכל הילדים אהובים, הם חיוט ויוצרים מועפים ורומים וכיו"ב על כן כדי לנצל זאת להתעלות בתורה ויראת שמים. ולא לחינם אמרו חכמים (אבת פ"ה מ"ט) יהודה בן תמיा אומר, הו עז בפניהם, וכל בנסר, ורז באבי, וגבור בארי, לעשה רצון אביך שבששים. עכ"ל. ובגמרה (ערובין ק) מובא: א"ר חייא מא"ר דכתי (איב. לה. יא) מלפנינו מבהמות ארץ ומעוף השמים ייחמנו. מלפנינו מבהמות, זו פרידה שכורעת משתנות מים. ומעוף השמים ייחמנו, זה תרגול שמייס ואחר כך בועל. אמר רבינו יוחנן, אילמלא לא ניתנה תורה היו למדין צנויות מחותל, גול נמללה, ועריות מיננה, דרך ארץ מתרגול שמייס ואחר כך בועל. עכ"ל.

ואין ר"ל ש אדם יגדל חיוט וכיו"ב בבתו ואך לא בחזרו, ובפרט לא כלב. על אף שאמרו חכמים (מהרש"א שלחי סוטה) שכלב שמו כן כי יכולות לה שווה נאמן בכל ליבו לאחוננו. עם זאת כבר אמרו חכמים (שבת ט), אמר רב בהנא אמר רב כי שמעון בן לקיש, ואמר לו מה אמר רב אשי אמר (ריש לקיש), ואמרי לה אמר רב כי שמעון בן לקיש, כל המגדל כלב רע בתוך ביתו מトンך ביתו שנאמר (איב. י) למס מרעהו חסה, שכן בלשון יונית קורין לכלב למס. רב נחמן בר יצחק אמר, אף פורק ממנו יראת שמי שנאמר (איב. י) ויראת שדי יעוז. ע"כ. ומה שהיא ליעקב אבינו כלבים כמבא בחוזל הוא לצורך שמירת צאנו ואכמ"ל. אך היום אין בדבר צורך כמעט נדרים וכפי שהיא בבית אמי ע"ה (בהרצליה) שגילה כלב בחצר (קשר), יעקב שכנרים רעים ומוסכנים.

וכי אם יש טיפולים רגשיים עם כל מיני סוג חיוט כגון, סוסים וכלבים וציפורים ועוד, ומה נפלאל לראות שהדברים מסיעים לבעל, צדכים אל. וכל העלים יכול לא נברא אלא לצאות להה (ברכות ל). רק חשוב שהיו הדברים במתכונת נקייה וטהורה, ובכמלה הניצבת ותו לא. דברים אלו עלולים למשוך יותר ולהוציא את הילד מהויה התורה. ובזמנים פנויים להתרענות והחלפת כח כגן בין הזמנים, כדי לילך עם הילדים לראות ביופי וחן בראית ה', ומרקם הדבר לאהבת השית'.

יתגוך מקור התרבות העילית, האיש אשר לו יאה גוללה, עשה רבות למען התית, והוא עזוע ונחנא. ידיעו משנער הימים ר' אילן געד הי". ה"ר שיטמלן כל משאלות לט לטותה, ויראה כל זרע תלמידי חלמים גולדים, מרכיעי תורה גרבים, משמריהם מסורת אכouterה כת אלף שנים, לגריות איתה עם אורך ימים ושנים, אל"ר

איך יוגה!
נכט חידוש בגליל
אר אם לפי מסורת תימן
בון הפטורים וכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בן הפטורים וכונה יוגרל פרס

ולרמו ע"ז התיא של TIMES ג'רוזלם, היכנס בתרוך התיזו ולא יצא חוץ מגדר שלה אלא תמים תהיה בשליות ולא תזכה ותחקור ותבקש מהם עתירות, לפי שאין מועילן בהבליהם כלום, אלא הכל בא בגיןת עליון, ואין שום בריה יכולה לעשות שום דבר זולתו יתרך. ו"ג"כ העמרת לכם נביא והוא גדי לך עתירות וא"ע לאלו המהיבים שדרביהם הפליגים נגיד הבורא יתרך. כמו שהוכחיו בתלמוד ע"ז.
ולפיכך האדם המשכיל יבטח בה' וילך בתמיות, ולא יפנה לוולתו ואז היה עמו בכל הליכותיו, ולא יאונה לו כל און. וכמו שנאמר בדור העמ"ה זה היה דוד בכל דרכיו משכילה וה' עמו.

(קץ המובחן למחריה כסאר זצ"ל)

לרפואת
יקוטיאל בן דוד ריבי
בשבחאי

מחידושים רבותינו

פתרונות' לפרשראת ראה'
אחדה חידה! אפס (דברים טו. ד).
הזכה בגירה: מי שהכל שלו!
מי בתמונה: שבוע אחרון לפתרונה.

כי אתה בא א"ה וגוי לא תלמד לעשות וגוי (ביבים ט. ט)
בא הורתינו הקדושה להזהירנו שלא נלמד לעשות כתובותיהם לפי שגורמן לו לאדם לצאת מן היושר שהוא גדרו של עולם ויבוא לידי כפירה רח"ל.

ולרמו ע"ז התיא של TIMES ג'רוזלם, לומר לך, היכנס בתרוך התיזו ולא תזכה ותחקור ותבקש מהם עתירות, לפי שאין מועילן בהבליהם כלום, אלא הכל בא בגיןת עליון, ואין שום בריה יכולה לעשות שום דבר זולתו יתרך. ו"ג"כ העמרת לכם נביא והוא גדי לך עתירות וא"ע לאלו המהיבים שדרביהם הפליגים נגיד הבורא יתרך. כמו שהוכחיו בתלמוד ע"ז.
ולפיכך האדם המשceil יבטח בה' וילך בתמיות, ולא יפנה לוולתו ואז היה עמו בכל הליכותיו, ולא יאונה לו כל און. וכמו שנאמר בדור העמ"ה זה היה דוד בכל דרכיו משכילה וה' עמו.

בדרכיהם אתה היל....

שליח מחסידי אומות העולם (ח'ב)

הלו שניות אל השופט החסיד ובידיהם המברך והומינו את הרב לשמו המברך ומה שגבור השופט. חשבו בדעתם כי זו המרת היתומים של היהודים לסת היישמעאים הכח מוצאה גדולה, כתוב בספריהם, ואין שום חולק בדיון. וב"ש וק"ז פקדות אליהם מימיRNAה ובכל המקומות השופטים והמושלים אווזו חיל לקים דתם ופקודת אליהם.

המקום ב"ה הקרים רפואה המכבה בא השופט הזה אלסייד עטבלה בן מהמד חאסקס מעיר צ'וילאע חסיד גדול אין הדגמתו בכל השופטים, שופט בעיר רדאע, חשבה כי הוא וודע כל העלומות. והשייט המברך ליזו שחמים וטובי לב והשופט ישב בכיסאות למשפט והייתה כנופיא גודלה חיים ואחרם.

קרא השופט את המברך במנעד הכל והזמין את הרב על די' חיל וקרא לו המברך. וכששמע הרב נפלת לארץ בטנו וחול בולדת אחותו. מיד השופט הנזכר לעני בכל העומדים הושיט ידו ושם אותה על די' הרב בתקיעת קפ' ואמר, שנינו נהיה אחראים בדבר זה. אני אשמור על יתומי העربים מהסור כל, מרעב וצמא, ואתה תשמר על יתומי היהודים בכל מחסורייהם.

באותה שעה נחפק פני שניאי ישראל כשלוי הדריה, כי ליהודים היתה אורה. אז עזק האוביים ואמרו מה זה השופט, היפך הדרת והיפך גזירת אליהם, והיפך משפט השופטים בכל עיר והיפך מה שכותב המברך.

השופט ענה, אורה המברך בשמי ואני השופט ואני אשלח תשובה. וכל אחד פנה לדרכו. מי מלול גבורות ה' ישמע כל תhilתו. מי שם לשופט, מי שם אלם וחרש לאוביים. וולתו.

הרבי חש חיזי גורום החטא, לכן אסף כל קרוביו היתומים והיטיל עליהם פקודה חמורה לחתת היתומים ולהבריהם ולא ילנו בבitemם וכן היה, והלכו לשלום. והיתומים שהגינו לפרכם להתחנת, כל יתום ויתומה תיקף חיתנו והצלחה.

ברוך שומר עמו ישראל ברוך הוא. האוביים שיכל עצתם ה' ולא ענו עוד. לא יאמן כי יסoper חסידות השופט הזה מה שיש קצת בשום שופט.
(משיב נפש עט' 284)

פנוי הלכה

המשך מהעמוד הקודם

הבית דין זמן שלשים יום למצוא כדי גאולתו ולהפער מנושיו:

ומי זה האיש מרגיש אשר לא ירגע ואיזחנו פלאות, שאם לפני מלך בשר ודם יביאו את דין, הלא יחרד חרדה גדולה, וישת עצות בנפשו ובכל לבו, איך ובמה יכול להפער לצאת חפשי בדיון. כל וחומר בן בנו שלקל וחומר מה יש לו לעשות כшибיאו למשפט לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא השופט כל הארץ, כי בא יום פקדותו ורינו מגופו ומבניו וממונו, שהוא יודע تعالומות, ואני צריך לפניו לא עדים ולא ראייה, שהכל גלו לפניו, וביד כל קרוביו היתומים והיטיל עליהם פקודה חמורה לחתת היתומים ולהבריהם, ואני צריך לפניו וכי יפקוד מה אשיבנו. ובכן בעינוי יראה ולבבו בין ושב ורפא לנו:

והראשונים זיל אמרו שמראש חדש אלול עד יום הכהנים ארבעים יום, לפי שחולי הנפש דומה לייצרת הולך שנשלם בארבעים יום, אך יצירת הנפש, כי בעלי תשובה בקטן שנולד דמי. ועין ג' בספר בית מועד דף טז ע"ב נתן טעמי הרבה. וגם אמרו שהוא כదמיון מה שאמרו רוזל המודה בכנס פטור מן הכנס לכלי עולם, כיון שהורה קודם שבאו עדים:

נהגו לקום באשمورת האחרונה מהלילה, לפי שהיא עת רצון, שהקב"ה שט באותה שעה בשמונה עשר אלף עלמות, כדאיתא בגמ"י, מגן אברהם ז"ל. ואotta השעה הקב"ה משתעשע עם הצדיקים בגין עדן, כמו שבודה פרשת ויקרא ובפרשת יושתת. ובכן קורא נעים, ה' עמק, חזק ויאמץ לך בחדש הזה ראש חדש לתקנת השבים, כי מהה לנו לעיניים לכל השנה, ליהודים היתה אורה. וגם הנה מוסgalim להתקבל תפלהינו בכל השנה לעותות בערחה. וכענין שאנו אמורים, קיבל עולותין ובוותין בעדן עתקין. על כן החלש יאמיר גבור אני ולאחיי יאמיר חזק לשוב אל ה' לשחרר פני אל לראש אשמורות, ה' עליים יהיו להתהלך לפני ה' באור החיים:

וחחיב בכל זה מוטל יותר חיבור על התלמידי חכמים להיות ראשונים לבוא לבית הכנסת בהשכמתה, כדי שהם יראו עם הארץ וילמדו מוסר בקל וחומר:

לרפואת
שירותה בת נח לוי
בשבחאי

לוש"ק
תומר ישראלי בן יעקב
וואודליה בת מנשה

لרפואת
יוסף בן משה דין
בשבחאי

מהליכות אבותינו

אפרקון – מה שכינם אומרים אפרקון.

רעב ודבר גזירה קשה מהמלך בתימן

כתב הרב יעקב ספר בחיבורו ابن ספר עמי ק"ז בזיהיל: שבת קדש מברכים ר'ח אב לנחמה קראו עזרה (כי ביום החול המפוזרים) ואחר סעודת הבוקר לא נוח בבתיהם לשין מעט מכל השבת. ונאספו מקטין ועד גוזל לארכעה בתי בנסת הגולים (והאחרים נסגרו) לזעוק לפני ה' על שלשת השפטים הרעים רעב, דבר, חמת מלך תחלה אמרו מזמור תהילים תפלוות ותחנונים קראו בקהל גדול ונחל' דמעה מוגרים בעינויו מכל עין בכל לב, אחריו בן קמו הזקנים ומאריך אברהם ר'אברהם הנכסת בית צאליח (שהייתי בה) ואמרו דברי תוכחה וכובשי ממדרשים והדורות שברו כל לב והכפפו כל קומה וויסיפו כל העם לבכות. התניונת של בית רבם ישבו לארץ באמצעות ביהכנ"ס בעיגול נשענים זה על זה ומילדיהם בתוך קוראים עליהם. ופנה הדורש אל הילדים הצערירים ואמר להם רע קדרו מה אתם מחשים? קראו אל אבינו הרחמן בחזקה אולי קולכם אולוי יקשיב? קול הארץ עלה באני אבינו הרחמן או פתחו המלמדים והتلמידים אחראיהם וצעקו בקהל בכדי ואנקה מר צורח "יא רבנא אירחמןא!" (נא אדונינו רחמננו) וינווע קירות וקורות הביהיכ"ג מkol הקורה. ככה בקהל אחד נולם עצקו פעמים רבות עד כי נלאו וידמו. כן הארכו בתפלות ובקשות והנערם אחראיהם עד רדת הים והתפללו מנה ויצאו מבית הכנסת עם צאת הכוכבים ולא יכולנו עוד לאכול סעודה שלישית.... נקיעדנו והעלנו רק הנוגע לעניינו

גם בשבת חזון קראו עזרה בארבעה בתי בנסות הגולים ממשפט שבת הראשון וגשם אין בארץ הרעב תחזק מיום ליום. ותחת אשר בשנים הטובות היה בעת זאת שמנה מדות חטים בשקל והיום אף חצי מדרה אין להציג רק שעורים ופולין. וגזרות ומוסים מתחדשים בכל יום מהמלך החדש החסיד? כי גם יחסר לחמו ומאי יחמו אס לא מהיהודים האומללים. גם נגף (הכאליריה) החול-רע רחל החל בקצבם פיו להישמעאים הגוים כמהים מהים בכל יום עד שהמלך בלבבם יצא בלבוש שכך אחר מטה אחד מבני ביתו כי נגע עד לבו. והוכיה בשבט פיו להישמעאים שישבו אל ה' בכל לבם. כי אין גשם וחולכים למות וירע צום ועשרה שלשה ימים. ולא נתן אל לבו לשוב מן החמס אשר בכפו וגולת היהודים בידו. אבל גם בין היהודים אשר עד כה לא נגע הנגע והתקנאו בהם הגוים עתה נדבקה מעת בקצת עיר התהוננה וגזרו צום וטרופה קראו עזרה על يوم שני טיז' באב. סוגרו כל הבית בנסות ונאספו באלה הארבעה הגדולות (ראה למטה) מלאות צאן אדם. אחר התפללה והתהוננים והלמוד קמו כולם ונאספו יחד והוציאו ס"ת מבית הכנסת בית אל שיר הגן אל הרחוב הסמוך להיהכנ"ס ושם גן גדור רחוב ידים ונאספו מכל הבית בנסות להגן הזה אשר יرك דשא הלבינו ושב השדה יבשו עלי האלנות נהרו ויבולו. בתחילת עשו התרת כספים (כאשר ספרטני לכם למטה שוגם בהעוצר השמים ולא יהיה מטר' אמרא שלפעמים הוא מעשי כשבים ויש להם על זה נסוח השבעה והתרת כספים) ישבו על הארץ וקראו תהלים תחנות ומקני העדה ומקני העדה ומקני העדה קמו ודרשו דברי מוסר ודברי כבושין. ואחריהם המלמדים וה תלמידים היושבים בעגלה באמצעות רבות "יארבנא אירחמאן" כני' וכל המקלה אחראיהם. כמה מהזקנים אמרו תוכחת מוסר אשר המסנו גם לב האבן. ככה שינו ושלשו והנערם אחראיהם כאמור "אהינו השכחים את חצי הרעב אשר נחטו בנו לפניו שלוש עשרה שנה כי נשארנו מעט מהרבבה. והוא נבינה קברינו אצל קבריהם מי יודע ישוב ונחם ולא נאבד אנו נשינו וטפינו. המעת ממנו הרעב והדבר כי גם קם עליינו אדם ... כללוינו להפיט עוריינו ולגרם עצמותינו היבשות ענו אבינו עננו קדש את שמק בעולמך וידעו כי יש אלדים בישראל", לכול הקורא זה רחפו כל עצמותינו וסמרנו שערות ראשינו. מירמי מי דמעה רוחבי עצי הגן ומדמי לבבות השק כל צמח וכל שעב. גם הנשים העודמות סיב בחולנות ועל הגנות שפכו דמעותיהן מיס מפקות על הקירות סיב. דף מ' בת עין טרוד באין פוגות. ותעל שועתם אל האלדים. לכול שאונם נאספו גם גוים רבים ועמדו מרעד משתומם עד קרוב לצערם אשר הקדיח עליו השמט בחומו החיוו הפסית לבית הכנסת והלטו לדרךם בスキם ותעניתם.

דמעת העשוקין והאנקקים לא נפלו ארץฯ אבל נאספו גבר נתקדש עזבון קמו נד לפני אבינו הרחמן ית"ש. והشمימים התקדרו בעביס ומטר נתך ארצה ותהי גשם שופט עד לא יכולנו לצאת מביהיכ"ג אחר תפלה ערבית וכל הלילה ההוא. אז נתקדר שמו הגדול ית"ש והרבה מהגויים האמינו שהיהודים הורידו המטר בזעקה לה' ובאו לבך אוטם. אחרי ירד כמעט שער התבאות עד החצי شبعل', האוצרות החזיאו ממחבואותיהם. אבל מחלת הкалיריע כבודה מאה בין הגוים הייתה לתבערת אש להבה וגם בפנת עיר היהודים נגעה ווים אחד מתו בטיז' נפש. וזאת המלה הפעם ראשונה באהה במדינה ולא ידע במה להזהר (ואם ד' לא ישמר אך שוא השמירה בזה) ואנכי אשר כבר ידעתה אחת ושתייה רח'יל הורתי להם הזרירות והחימום והחנק בין שרכ' חזק עם חרдел' ועשב הפילין הנמצאופה והועיל ב"ה לאיה אנשים. עכ"ל.

ויה' שרוף לעורר לבנו כאבותינו לשוב בתשובה שלימה ויסיר ה' כל חול' וכל מכח מעמו ישראל אמן.

מפעילות
חוויותיה
כسو'ו
השנה

לעילי נשמה חיים בן יהיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעד בשאדי ז"ל, יוסף בן יהיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דוד טביב ז"ל,
יפה בת יהיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

הרב יוסף בן יהודה דוראני
(אריה) זעיר
נולד בשנת התרל"ג בעיר
מחוזות.
למד תורה אצל חכמי העיר.
היה מחכמי העיר וסייע רבות
לבריות.
עללה ארצת בשת ה'תש"י
בעיליה הגודלה, והמשיך שם
בהנהגת קהילתו.
נפטר א' מרחשון ה'תשכ"ט.
תנצבה

**הברכה...
התודה...**

לאיש היקר במעלה, אשר מוסיף
ומרלה תורה, ומחזק ידי העוסקים
במלאה הקדושה, ונפרט משмерת
מסורת אבותינו הנאמנה, להזכיר
בגדי צאן קדשים, תורה אנותינו
הקדושים והטהורים,

הערות ותשובות לחידות
ניתן לשולח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150806@gmail.com

מכתביו הורים...
הורים ותלמידים אהובים! כולכם כתבתם מכתבים מחמימים את הלב וראויכם לפרסום, אך צר המוקם מהכיל. ע"כ מבקשים אנו שליחתכם....

NN' הַנְּפָרָה
NN הַנְּפָרָה

ליש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לוז"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה